

Vec C-470/03

A.G.M.-COS.MET Srl

proti

Suomen valtio a Tarmo Lehtinen

(návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Tampereen käräjäoikeus)

„Smernica 98/37/ES — Opatrenia s rovnakým účinkom — Strojové zariadenia,
o ktorých sa predpokladá, že sú v zhode so smernicou 98/37/ES — Verejne
vyslovená kritika zo strany štátneho úradníka“

Návrhy prednesené 17. novembra 2005 — generálna advokátka J. Kokott . . . I - 2753

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 17. apríla 2007 I - 2798

Abstrakt rozsudku

1. *Aproximácia právnych predpisov — Strojové zariadenia — Smernica 98/37 — Prekážky uvedenia na trh strojových zariadení, o ktorých sa predpokladá, že sú v zhode so smernicou (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/37, článok 4 ods. 1 a článok 7 ods. 1)*

2. *Aproximácia právnych predpisov — Strojové zariadenia — Smernica 98/37 — Prekážky uvedenia na trh strojových zariadení, o ktorých sa predpokladá, že sú v zhode so smernicou (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/37, článok 4 ods. 1 a článok 7)*
3. *Právo Spoločenstva — Práva priznané jednotlivcom — Porušenie zo strany členského štátu (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/37, článok 4 ods. 1)*
4. *Právo Spoločenstva — Práva priznané jednotlivcom — Porušenie zo strany členského štátu*
5. *Právo Spoločenstva — Práva priznané jednotlivcom — Porušenie zo strany členského štátu*

1. Vyhlásenia úradníka, ktoré z dôvodu svojej formy a okolností vyvolávajú vo svojich adresátoch dojem, že ide o oficiálne stanovisko štátu a nie o osobný názor úradníka, možno štátu pripísať. Rozhodujúci prvok určenia, či výroky úradníka možno pripísať štátu, spočíva v otázke, či adresáti týchto výrokov mohli rozumne v danom kontexte predpokladať, že ide o stanovisko, ktoré tento úradník zastáva na základe svojej funkcie.

týkajúcej sa strojových zariadení. Takéto vyhlásenia totiž môžu aspoň nepriamo a potenciálne brániť uvádzaniu takeéhoto strojového zariadenia na trh.

Vyhlásenia úradníka o nesúlade strojového zariadenia, ktoré bolo certifikované ako zhodné so smernicou, a príslušnej harmonizovanej normy a o jeho nebezpečnosti predstavujú, v prípade, že ich možno pripísať členskému štátu, porušenie článku 4 ods. 1 smernice 98/37

Zákaz stanovený v článku 4 ods. 1 smernice nepochybne platí len v prípade, že dotknuté strojové zariadenia sú v súlade s ustanoveniami smernice. V tejto súvislosti z predpokladu zhody vyplývajúceho z článku 5 ods. 1 smernice a týkajúceho sa strojového zariadenia certifikovaného ako v súlade s touto smernicou a vybaveného označením „CE“ o zhode upravenom v článku 10 nevyplýva, že členské štáty nemusia zasiahnuť v prípade, že sa objavia riziká. Naopak, podľa článku 7 ods. 1 prvého pododseku smernice je členský štát povinný prijať všetky primerané opatrenia na stiahnutie strojového

zariadenia z trhu, ak konštatuje, že toto zariadenie používané v súlade so svojím predpokladaným účelom môže ohroziť bezpečnosť osôb alebo majetku. V takomto prípade je členský štát v súlade s článkom 7 ods. 1 druhým pododsekom smernice povinný okamžite informovať Komisiu o každom takom opatrení a uviesť dôvod pre svoje rozhodnutie.

Keďže príslušné orgány dotknutého členského štátu nekonštatovali existenciu rizika, ani neprijali opatrenia na stiahnutie predmetného strojového zariadenia z trhu a ani *a fortiori* neinformovali o takýchto opatreniach Komisiu, uvedený štát musí dodržiavať zákaz obmedzení voľného pohybu uvedený v článku 4 ods. 1 smernice.

(pozri body 61 — 66, bod 1 výroku)

skému štátu, nemôže byť odôvodnené ani cieľom ochrany zdravia, ani slobodou prejavu úradníkov.

Po prvé, berúc do úvahy, že v súvislosti s uvádzaním na trh strojových zariadení sú pravidlá bezpečnosti, ktoré ovplyvňujú voľný pohyb tovaru, harmonizované na úrovni Spoločenstva úplným spôsobom, členský štát sa nemôže odvolávať na odôvodnenie založené na ochrane zdravia nad rámec článku 7 smernice.

Po druhé, aj keď právo na slobodu prejavu má každá osoba patriaca do právomoci členských štátov a toto právo predstavuje nevyhnutný základ každej demokratickej spoločnosti, členské štáty sa nemôžu odvolávať na slobodu prejavu svojich úradníkov, aby odôvodnili prekážku a vyhli sa tak vlastnej zodpovednosti podľa práva Spoločenstva.

(pozri body 70, 72 — 73, bod 2 výroku)

2. Porušenie článku 4 ods. 1 smernice týkajúcej sa strojových zariadení z dôvodu správania úradníka, ak je toto správanie možné pripísať jeho člen-
3. Článok 4 ods. 1 smernice 98/37 týkajúcej sa strojových zariadení sa má vykladať

jednak v tom zmysle, že priznáva jednotlivcom práva a na druhej strane v tom zmysle, že nepreneháva členským štátom žiadnu mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o strojové zariadenia, pri ktorých existuje alebo sa predpokladá zhoda s touto smernicou. Nedodržanie tohto ustanovenia, ktoré vyplýva z vyhlásení úradníka členského štátu, ak tieto možno pripísať tomuto štátu, predstavuje dostatočne závažné porušenie práva Spoločenstva nato, aby vznikla zodpovednosť uvedeného štátu.

(pozri bod 86, bod 3 výroku)

4. Právo Spoločenstva nebráni tomu, aby vnútroštátny právny poriadok členského štátu stanovil v súvislosti s náhradou inej škody, ako je škoda spôsobená osobám alebo majetku, osobitné podmienky za predpokladu, že sú upravené takým

spôsobom, ktorý by prakticky nezne-
možňoval alebo nadmerne nestážoval
získanie náhrady škody vyplývajúcej
z porušenia práva Spoločenstva. Pokiaľ
ide o spory hospodárskej alebo obchod-
nej povahy, úplné vylúčenie ušlého zisku
jednotlivcov z nahraditeľnej škody sa
teda nemôže v prípade porušenia práva
Spoločenstva pripustiť.

(pozri body 95, 96, bod 4 výroku)

5. V prípade porušenia práva Spoločenstva toto právo nebráni vzniku zodpovednosti úradníka popri zodpovednosti členského štátu, vznik tejto zodpovednosti však toto právo nevyžaduje.

(pozri bod 99, bod 5 výroku)